

עמ"ת 20306/09/17 - ג'מל ג'אבר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 20306-09-17 ג'אבר(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 232302/2017

בפני כבוד השופט ד"ר עמי קובו
העורר ג'מל ג'אבר (עציר)
נגד
המשיבה מדינת ישראל

ב"כ העורר: עו"ד קובי טולדו

ב"כ המשיבה: עוה"ד יובל שלום ודניאלה שדה

החלטה

רקע

1. ערר על החלטת בית-משפט השלום בראשון לציון (כב' סגן הנשיאה מנחם מזרחי) מיום 14.8.17, אשר הורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו.
2. בבית משפט השלום הוגשה נגד העורר, ביחד עם אחרים, בקשה למעצר עד תום ההליכים. בד בבד עם הבקשה הוגש נגד העורר כתב אישום אשר מייחס לו ארבעה אישומים (מתוך שבעה) בעבירות של קבלת רכב גנוב, קשירת קשר לביצוע פשע, גניבת רכב, ניסיון גניבת רכב, פירוק חלק של רכב, זיוף סימני זיהוי של רכב, קבלת חלק של רכב גנוב, החזקת כלי פריצה לרכב, שיבוש מהלכי משפט, נסיון גניבת רכב, וחבלה במזיד ברכב.
3. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, בחלק הכללי, העורר (שהינו נאשם 2) ושניים אחרים (נאשמים 1 ו-3), קשרו קשר שמטרתו גניבת כלי רכב ממרכז הארץ והעברתם לשטחי הרשות הפלסטינית. הנאשמים היוו התארגנות עבריינית שמטרתה ביצוע גניבות ופעלו בשיטתיות תוך הכנה ותאום מדוקדקים. לשם קידום מטרת הקשר הסתייעו הנאשמים ברכב גנוב (להלן: "הרכב המבצעי") שאותו קיבלו מאחרים. הנאשמים התקינו על הרכב הגנוב לוחיות זיהוי גנובות מרכבים אחרים, וכן החזיקו ברכב בכלי פריצה, מחשבי רכב גנובים, משחזת דיסק חשמלית ושלטים לחניונים. כדי שלא להיחשף החליפו הנאשמים מעת לעת את לוחיות הזיהוי של הרכב בלוחיות זיהוי שאותן גנבו מרכבים אחרים. הנאשמים אף החזיקו בטלפונים ניידים ייעודיים באמצעותם יצרו קשר זה עם זה, תוך שהם מסווים את זהותם בשמות קוד.

על פי המתואר באישום הראשון, הנאשמים קיבלו לידם את הרכב הגנוב המבצעי.

על-פי המתואר באישום השני, בתאריך 29.5.17 הגיעו הנאשמים עם הרכב המבצעי לחניון רכבים. הנאשם

1 והעורר החלו לפרוץ לרכב מסוג יונדאי, כאשר נאשם 3 ממתין ברכב המבצעי בעמדת הנהג, ומעת לעת מתצפת. נאשם 1 והעורר עטו על ידיהם כפות, וחבשו כובעים, פתחו את מכסה המנוע של הרכב לאחר ששברו את מנגנון הנעילה, שברו את החלון השמאלי ולאחר מכן שברו את מתג ההתנעה ואת חובק ההגה. העורר ונאשם 1 התניעו את הרכב, כאשר העורר נוהג ברכב, והנאשם 1 יושב לצידו. בהמשך, ניגשו העורר והנאשם 1 לרכב נוסף מסוג טויוטה, ניפצו את השמשה האחורית שמאלית, שברו ועקרו את חובק ההגה, ועקרו את מערכת מתג ההתנעה, כאשר נאשם 3 ממתין ברכב המבצעי. בהמשך, חדלו ממעשיהם.

הנאשמים החזיקו ברכב המבצעי, כלי פריצה שונים, לרבות לום, מגזרי ברזל, משחזת דיסק חשמלית, וכן 31 מחשבי רכב, שמתוכם 21 מחשבי רכב גנובים שאותם קיבלו.

על-פי המתואר באישום השישי, אשר מיוחס לעורר בלבד, בחודש מאי 2012, פרץ העורר, בעצמו או עם אחרים, לרכב, תוך נפוץ שמשה, ושבירת הפלסטיק תחת ההגה, ובהמשך גנב, בעצמו או עם אחרים, את הרכב.

על-פי המתואר באישום השביעי, בחודש יולי 2010, פרץ העורר, בעצמו או עם אחרים, לרכב תוך ניפוץ חלון, נכנס לחלק הקדמי של הרכב, עקר את מכלול מתג ההתנעה של הרכב, כדי להתניע את הרכב.

4. בית המשפט קמא ציין כי ב"כ המשיבים הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה. עוד קבע כי קיימת עילת מעצר, וכן הורה על מעצרו של הנאשם 1 עד תום ההליכים. בנוגע לעורר קבע בית-המשפט קמא כי הוא בעל ארבע הרשעות קודמות, בין השאר גם בעבירות רכוש. התסקיר שהתקבל בעניינו אמנם ממליץ על שחרורו, אך הנתונים שהובאו מלמדים כי לא ניתן לתת בו אמון שיקיים את חלופת המעצר. שירות המבחן מצוין כי העורר התקשה להתייחס לבעייתיות או לקשיים העולים מהתנהלותו, מתקשה לקבל אחריות על מעשיו, בלטה עמדה קורבנית, נוטה לטשטש את הבעייתיות בהתנהלותו, ועולות עמדות בעייתיות בכל הקשור לשמירה על החוק. לפיכך, הורה בית-המשפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים. לעומת זאת, בנוגע לנאשם 3, ציין בית-המשפט כי הוא בעל הרשעה קודמת אחת בעבירה שביצע בשנת 2004, התקבל תסקיר חיובי הממליץ על חלופה. בית-המשפט הורה על שחרורו של נאשם 3 למעצר בית.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ העורר, עו"ד קובי טולדו, שגה בית המשפט קמא בכך שדחה את אפשרות שחרורו של העורר לחלופת מעצר, וזאת על אף התסקיר שהוגש בעניינו, אשר המליץ על שחרורו של העורר לחלופת מעצר. שגה בית-המשפט קמא, כאשר סבר כי תוכנו של התסקיר שלילי, ועל בסיסו לא ניתן לתת אמון בעורר. בשלב זה, לא היה מקום להתייחס ללקיחת האחריות של העורר על מעשיו, כאשר עומדת לזכותו חזקת החפות. שגה בית-המשפט קמא כאשר סבר שלא ניתן לאיין את מסוכנות העורר, וזאת לאור העובדה כי מעורבים אחרים באותו כתב אישום, המואשמים בעבירות נוספות, שוחררו למעצר בית. אי-שחרור העורר, בעוד אחרים שוחררו, מביא לאפליה מובהקת. אף בכתבי אישום אחרים, חמורים יותר, שוחררו משיבים למעצר בית. בית-המשפט קמא אף לא בחן אפשרות למעצר בפיקוח אלקטרוני.

ב"כ העורר הוסיף וטען כי החלטת בית-המשפט קמא הייתה בלתי מנומקת, קצרה ונקודתית. שירות המבחן מצא שחלה התמתנות מאוד משמעותית בהתנהלותו של העורר. העורר לא הסתבך עם החוק משנת 2008. לנאשם 3 יש עבירות חמורות יותר ונוספות, ואף על פי כן הוא שוחרר. התסקיר ממליץ על שחרור ממש, ובית-

המשפט קמא יכול היה לבחון פיקוח אלקטרוני, ולא עשה כן. אין המדובר בעבירה שקיימת לגביה מסוכנות סטטוטורית. ב"כ העורר הפנה לפסיקה במקרים דומים שבהם שוחררו נאשמים לפיקוח אלקטרוני.

עוד טען ב"כ העורר כי שני אישומים הם מהשנים 2010 ו-2012. לא יתכן שבשנת 2017 יוגש כתב אישום בגין אישומים מהשנים הללו. לעומת זאת הנאשם 3 מואשם בשלושה אישומים מאותו חודש. לכן, ניתן להורות על שחרור העורר ללא פיקוח אלקטרוני, ולחלופין, בפיקוח אלקטרוני, כפי שנקבע במקרים אחרים.

6. לטענת ב"כ המשיבה, עוה"ד יובל שלום ודניאלה שדה, לא נפל פגם בהחלטת בית-המשפט קמא. כתב האישום אוחד שבעה אישומים, כאשר ארבעה מהם מיוחסים לעורר. העורר היווה חלק מרכזי ביותר ודומיננטי בחוליה שפרצה לרכבים. כתב האישום מתאר פעילות עבריינית מתוחכמת ושיטתית שכללה עבירות רכוש שבוצעו בתחכום, ותוך שימוש בכלים מיוחדים. העורר, ביחד עם החוליה, החזיקו ברכב מבצעי שכלל אמצעי פריצה ו-31 ערכות מוכנות של מחשבי רכב. העורר והאחרים ניהלו תקשורת פנימית ביניהם תוך שימוש בקודים, וכן ביצעו 15 החלפות של לוחיות זיהוי של רכבים, כדי להקשות על האיתור. מדובר בחוליה מקצועית, שחבריה לבשו בגדים ארוכים וחבשו כובעים. גניבת רכב הושלמה תוך 10 דקות. מדובר באנשים שזה מקצועם. לעורר מיוחסות ארבע גניבות רכב. חלקו מרכזי, הוא הגורם שפרץ לרכבים, ביחד עם הנאשם 1 שנעצר עד תום ההליכים. לכן, אין אפליה או אכיפה בררנית. לחובתו הרשעות קודמות בעבירות רכוש והחזקת נשק. גם התסקיר מלמד על מסוכנות. שירות המבחן מראה קו מתמשך ורציף שמעלה קושי לתת בו אמון. בכל הנוגע לטענת האפליה, הרי שהעורר הוא זה שפרץ לרכבים, בניגוד לנאשם 3, וכן עברו מכביד יותר.

דין ומסקנות

7. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים **שוכנעתי כי דין הערר להידחות.**

8. **לעניין עילת המעצר, הרי שקיימת עילת מעצר של מסוכנות.** עיון בכתב האישום מעלה כי העורר היה בעל חלק מרכזי ביותר ודומיננטי בחוליה שפרצה לרכבים, לצדו של הנאשם 1. בחינת המקרה דנן מעלה כי מתקיימים בו התנאים אשר נקבעו בבש"פ 5431/98 **פרנקל נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(4) 268 (1998), לעניין מסוכנות בעבירות רכוש. עסקינן בהתארגנות שיטתית ומתוחכמת, אשר ביצעה לכאורה את המעשים תוך תכנון מוקדם ושימוש באמצעים מתוחכמים. שימוש ב"רכב מבצעי" שבו 31 מחשבי רכב, אשר נועדו לשימוש לשם התנעת הרכבים הגנובים, כמו גם טלפונים ייעודיים להתקשרויות המבצעיות, תוך שימוש בקודים, וכן החלפת לוחיות זיהוי רבות, מעידים על התחכום והשיטתיות שבפעולה החבורה, ועל מסוכנות העורר. לפיכך, מדובר ברף גבוה של מסוכנות.

9. **לעניין החלופה,** סבורני כי לא נפל פגם בהחלטת בית-המשפט קמא. כפי שקבע בית-המשפט קמא, תסקיר שירות המבחן אמנם ממליץ על שחרור לחלופה, אך בחינת התסקיר לגופו, מעלה כי קיים קושי לתת אמון בעורר. שירות המבחן מצוין כי המשיב מציג את תפקודו כתקין, אך בפער לכך עולים לאורך השנים קשיים בהתנהלותו המתבטאים במעורבות פלילית חוזרת בהקשרים שונים. שירות המבחן מחזיק בנוקשות בתדמית חיובית, כשבפער לכך עולות עמדות בעייתיות בכל הקשור לשמירה על החוק. להערכת שירות המבחן במצבי דחק פועל העורר מתוך מיקוד בצרכיו ולמען השגת רווח כספי קל, ואף בדיעבד מתקשה לגלות אמפטיה לקורבנות העבירות.

כידוע, המלצת שירות המבחן, כשמה כן היא, המלצה. על אף חשיבות התסקיר, ההחלטה היא של בית-המשפט אשר אינו מחויב לקבלת המלצת שירות המבחן. במקרה דנן, לנוכח המורכבות אשר עולה מן התסקיר, כמו גם

לאור רף המסוכנות הגבוה אשר נלמד מן המעשים, לא נפלה שגגה בהחלטת בית-המשפט קמא, אשר קבע כי לא ניתן לתת אמון בעורר.

10. **לענין טענת האפליה מול הנאשם 3 בפרשה, סבורני כי לא ניתן לגזור בין השניים גזירה**

שווה. ראשית, חלקו של העורר במעשים חמור מחלקו של הנאשם 3. באישום השני, אשר העורר והנאשם 3 חולקים, ניכר כי חלקו של העורר דומיננטי ומרכזי יותר מזה של הנאשם 3. על-פי המתואר בכתב האישום, הנאשמים פרצו וגנבו רכב אחד, וכן פרצו וניסו לגנוב רכב נוסף, כאשר המעשה העיקרי של הפריצה והגניבה או ניסיון הגניבה בוצע על-ידי העורר והנאשם 1, בעוד הנאשם 3 ממתין ברכב המבצעי בעמדת הנהג, ומתצפת. אמנם, חלקו של הנאשם 3 אינו של מסייע בלבד, אלא של מבצע בצוותא, אך ניכר כי חלקו במעשים מינורי יותר מחלקו של העורר.

כמו-כן, לעורר מיוחסות שתי עבירות נוספות של גניבת רכב וניסיון גניבת רכב, מהשנים 2010 ו-2012, אשר מחזקות את המסקנה שפעילותו של העורר בתחום גניבות הרכבים אינה נחלת העת האחרונה בלבד.

נתתי דעתי אמנם לכך שלנאשם 3 מיוחס אף אישום נוסף (אישום 3) שבו הוא מואשם עם נאשם 1, ללא העורר, בעבירות של קשירת קשר וגניבת רכב, אך אף באישום זה ניכר כי חלקו של הנאשם 3 במעשים אינו דומיננטי, אלא כמי שמתצפת ועומד בסמוך.

בנסיבות הללו, סבורני כי לא קיימת אפליה בין המשיב 3, לבין העורר.

11. **לענין אפשרות מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני, אכן נושא זה לא הועלה בבית-המשפט**

קמא, ולא נבחן על ידו. לענין זה, בחנתי אם יש מקום להורות כעת על בחינת אפשרות מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני. לאחר בחינת הדברים, סבורני כי בעת הזו אין מקום לעשות כן. עיון בכתב אישום ובעברו הפלילי של העורר מעלה כי מדובר במי אשר מזה מספר שנים עוסק, מעת לעת, בגניבת רכבים ובעבירות נוספות. אין ביכולתי לקבל את עמדת שירות המבחן כי בשנים האחרונות חלה התמתנות מסוימת במעורבותו הפלילית. כך בשנת 2000 הורשע העורר בעבירה של החזקת נשק, ונדון לעונש של עבודות שירות. בשנת 2006 הורשע בהחזקת סכין. בשנת 2008 הורשע בגניבת רכב אשר בוצעה בשנת 2005, ונדון לשישה חודשי מאסר. בשנת 2008 הורשע בעבירה של חבלה במזיד ברכב אשר בוצעה בשנת 2008 ונדון ל-11 חודשי מאסר בפועל, וכן למאסר על תנאי של שמונה חודשים למשך שנתיים (אשר לא מן הנמנע שהוא בר הפעלה לנוכח האישום השביעי, כפי שעולה מת"פ (ת"א) 4639/08 **מדינת ישראל נ' ג'מל** (17.11.08) בעניינו של העורר). בחודש יולי 2010 ביצע לכאורה עבירות של ניסיון גניבת רכב וחבלה במזיד ברכב (אישום 7). בשנת 2012 ביצע לכאורה עבירה של גניבת רכב, ובשנת 2017 ביצע לכאורה את העבירות המפורטות באישומים הראשון והשני, שהן בגדר "עליית מדרגה" בתחום, במיומנות, ובשיטתיות, מבחינת גניבות הרכב. בנסיבות הללו, סבורני כי אין הצדקה בעת הזו להורות על פיקוח אלקטרוני.

12. **כמו-כן, בחנתי את הפסיקה אליה הפנה ב"כ העורר, ואולם סבורני כי לא ניתן ללמוד מכך על**

המקרה דנן. אין המדובר בפסיקה מנחה, ובענין זה יש לבחון כל מקרה לגופו.

סוף דבר

13. אשר על-כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, י"א תשרי תשע"ח, 01 אוקטובר 2017, בנכחות
הצדדים.